

מ"ת 8109/07/19 - מדינת ישראל נגד מחמד שתאת, סאמי אשקיר

בית המשפט המחוזי בירושלים

25 יולי 2019

בפני כב' השופט ארנון דראל

מ"ת 8109-07-19 ישראל נ' סאמי אשקיר

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד סמי חורני מפרקליטות מחוז י-ם

המבקשת

נגד

1. מחמד שתאת

2. סאמי אשקיר

ע"י עו"ד אריאל עטרי

המשיבים

החלטה (משיב 2)

1. נגד המשיב 2 (להלן: "המשיב") הוגש כתב אישום המייחס לו ולמשיב 1 (להלן: "האחר") עבירות של נשיאה והובלת נשק - לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); החזקת נשק - עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין. למשיב מיוחסת עבירה נוספת של גניבה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 384א(ג) לחוק העונשין.

2. מתוך תיאור העובדות שבכתב האישום נלמד, כי ביום 3.6.19, בסמוך לשעה 09:20, החנה המתלונן רכב פרטי בחניית אתר "קאסר אל יהוד". תא המטען של הרכב נותר פתוח ובתוכו תיקו האישי של המתלונן ובו אקדח חצי אוטומטי מסוג גלוק, מודל 17, קליבר 9 מ"מ, פרבלום (להלן: "האקדח"). המשיב ששהה באותה עת בחנייה, ככל הנראה במסגרת עבודתו כנהג, הבחין כי תא המטען פתוח, ניגש לעבר הרכב, הרים את המכסה והבחין בתיק. הוא פתח את התיק ולאחר שראה כי בתוך התיק אקדח, גנב את האקדח מתוך התיק והטמין אותו במקום מסתור. בחלוף כשבועיים המשיב סיפר לאחר כי גנב אקדח והטמין אותו בחנייה והשניים הגיעו למקום המסתור ונטלו משם את האקדח. האחר הסליק אותו והחזיק בו עד למעצרו ביום 23.6.19.

3. לצד כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרם של המשיב והאחר עד לתום ההליכים. במסגרת הבקשה המבקשת ציינה כי קמה עילת מסוכנות מכוח החזקה הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות איכפה-מעצרים], התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"). נוסף על כך, המבקשת הפנתה לעברו הפלילי של המשיב, הכולל עבירות של הפרעה לשוטר, הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק.

4. בדיון שהתקיים ביום 4.7.19 אישר בא כוחו של המשיב כי קיימות ראיות לכאורה וכי קמה עילת המעצר הסטוטורית. בתום הדיון הורה בית משפט זה (כב' השופט מ' כדורי) לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. האחר נעצר עד לתום ההליכים.

5. תסקיר המעצר הוגש ביום 23.7.19. מתוך התסקיר נלמד, כי המשיב נשוי ואב לשני ילדים בעלי צרכים מיוחדים, מתמודד עם קשיים כלכליים אך מקיים אורח חיים נורמטיבי ותקין. למשיב עבר פלילי כאשר ההרשעה האחרונה היא משנת 2014 ולא ניתן ללמוד על דפוסי חיים עברייניים. שירות המבחן התרשם בנוסף, כי המעצר מפחית את הסיכון להמשך התנהלות שולית בעיתוי הנוכחי, ועל כן הגיע למסקנה כי ניתן לשקול בחיוב את שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים.

באשר לחלופה האפשרית, שירות המבחן התייחס לשתי חלופות ובחן את בני המשפחה שהוצעו כמפקחים. הערכת שירות המבחן היא, כי ניתן לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בבית המשפחה בשועפאט. כמו-כן נקבע כי המפקחים, שהם בני משפחתו של המשיב, מסוגלים לבצע את עבודת הפיקוח בנוסף הוצע להטיל על המשיב צו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

6. עמדת המבקשת היא, כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. המבקשת סבורה כי עוצמת המסוכנות בעניינו היא גבוהה, בשים לב לכך שמדובר בעבירה המשלבת מגע עם נשק ובהסתמך על פסיקת בית המשפט העליון, לפיה יש להימנע משחרורו של מי שמואשם בעבירות מסוג זה. לצד הטענות לענין מהות המעשה, המבקשת טוענת כי גם בקשר לעושה אין לראות את התסקיר כחיובי, ומכל מקום, מסקנת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם הנתונים על אודות המשיב. לטענת המבקשת, מדובר באדם שבעת שהותו במצבי לחץ ודחק נוהג התנהגות מניפולטיבית ונוטה להסתרה, ולפיכך אין ליתן בו אמון ולהורות על שחרורו.

המבקשת הפנתה לעברו הפלילי של המשיב שכולל שלוש הרשעות קודמות. המאוחרת משנת 2014 בעבירות של הסעת תושב זר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו והרשעות מוקדמות בגניבה ובהסעה מהשנים 2011 ו-2005.

7. בא כוח המשיב ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. הוא עמד על הנסיבות הקלות יחסית של מקרה זה ועל כך שנשיאת הנשק לא נעשתה אגב מעשים שנועדו לפגיעה בבטחון המדינה. לא נעשתה כל עבירה בכלי הנשק ואין אפוא הצדקה להורות על מעצרו. באשר לעבר הפלילי נטען, כי זה אינו בעבירות כבדות משקל, אלא בעבירות של הסעה, גניבה והפרעה לשוטר, ועל כן יש מקום לתת במשיב אמון, כפי שאף מצא שירות המבחן. בא כוח המשיב הפנה לקביעות לענין המפקחים, עמד על כך שמדובר בבני משפחה שכולם נבדקו על ידי שירות המבחן, נמצאו נורמטיביים והפגינו גישה המאפשרת לסמוך עליהם בתפקיד הפיקוח.

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי בכפוף לאמור להלן יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

9. נקודת המוצא לדיון "היא הכלל שלפיו את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם בעבירות נשק לא ניתן להפיג אלא במעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח" (בש"פ 4500/19 **אחמד דיאב נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 וההפניות שם (16.7.2019) בש"פ 9713/17 **שקיר נ' מדינת ישראל** (27.12.2017)), ואף נקבע כי בעבירות מסוג זה בחירה בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני מחייבת טעמים מיוחדים שיירשמו (ר' סעיף 22ב' (ב) לחוק המעצרים; בש"פ 5981/17 **מדינת ישראל נ' מוניב מחאג'נה**, פסקה 4 (30.7.2017)). אשר לאפשרות השחרור למעצר בית מלא בפיקוח - הנחיית פסיקת בית המשפט העליון היא כי כאשר מדובר בעבירות נשק נדרש פיקוח הדוק ואין להסתפק במפקח שהוא קרוב משפחה (בש"פ 1498/18 **סייף אלדין סאלח נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (27.2.2018)). כך, לדוגמה בבש"פ 7117/18 **נור אלדין ג'זאווי נ' מדינת ישראל** (24.10.2018) נדון מקרה שבו העורר פרץ לרכב וגנב מתוכו כלי נשק, ולאחר מכן נסע לרמאללה כדי למכור את הנשק (לצד אישומים נוספים בפריצה) והוא נעצר עד לתום ההליכים.

לצד זאת נקבע, כי עבר פלילי נקי, גיל צעיר, אישום בודד והיותו של החלק המיוחס לנאשם בביצוע העבירה יכולים להצדיק מסקנה אחרת (ר' בש"פ 4830/18 **מחפוד' דרבאס נ' מדינת ישראל**, פסקה 21 (30.7.2018)) אך גם במקרים אלה נדרשת חלופה הדוקה.

9. בא כוח המשיב הפנה למדרג עבירות הנשק כפי שפורט בב"ש 625/82 **חלמי אבו מוך נ' מדינת ישראל**, פ"ד לז(3) 668 (1983), ועמד על כך שבמדרג זה המעשה המיוחס למשיב אינו בין המעשים החמורים במדרג, אלא שעיון באפשרויות השונות אינו בהכרח תומך בכך שכן המשיב גנב את הנשק, הטמין אותו, פנה לדודו, ובהמשך לכך אפשר לדוד לטול לידי את הנשק. בין שהמטרה העתידית היא מכירתו ובין שהנשק הוחזק "לעת מצוא" כדי לאפשר פעילות פלילית עתידית, לא ניתן לראות בו החזקת נשק במדרג הנמוך. עם זאת, אכן אין מתקיימות נסיבות חמורות יותר שמהן נלמד על החזקת הנשק לצורך פגיעה בביטחון המדינה או לצורך ביצועה של עבירה פלילית ספציפית.

10. צירוף הנסיבות במקרה זה אינו יכול לאפשר את שחרור המשיב לחלופה המוצעת. נסיבות המקרה אינן קלות, למשיב עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות קודמות בעבירות שלפחות חלקן מקשה מתן אמון, המפקחים המוצעים הם קרובי משפחה ומקום מעצר הבית הוא בשועפאט - שאפשרות הפיקוח והבקרה על ההקפדה על תנאי השחרור היא מוגבלת. לדידי, חלופה כזו, אף שנתמכת בעמדת שירות המבחן אינה יכולה לתת מענה מספק לסיכון הנשקף מהמשיב על רקע המסוכנות האינהרנטית שנלווית למעשה.

במצב דברים זה, ובהיעדרה של אפשרות למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני ובפיקוח של מפקחים חיצוניים, נראה כי לא מתקיימים החריגים המאפשרים את שחרור המשיב. למרות זאת, ככל שתעמוד על הפרק בעתיד אפשרות אחרת, שתאפשר מעצר בפיקוח אלקטרוני ומפקחים מתאימים, ניתן יהיה כמובן לשקול אותה במסגרת בקשה לעיון חוזר. זו תוכל להיות מוגשת אף בטרם חלוף פרק זמן ניכר.

11. על יסוד כל האמור, ובכפוף לאפשרות הנזכרת לפנייה בבקשה לעיון חוזר, מורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ב בתמוז, התשע"ט, 25.7.19, בנוכחות הצדדים.

ארנון דראל, שופט